

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

**ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М.І. ПИРОГОВА**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
26 лютого 2025 року

працівників та провести анонімне анкетування серед медичних працівників різних кваліфікаційних категорій щодо оцінки рівня застосування методів самоменеджменту в повсякденній діяльності.

Вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема: Френсіс Д., Шаповал М., Лукашевич М., Бондаренко О., Рачинський А., Тимошенко Н. та ін. розглядали питання спостереження та експертного аналізу для оцінювання впливу самоменеджменту на професійне вигорання медичних працівників та якості медичних послуг, вивчали питання застосування методів самоменеджменту серед медичних працівників.

У результаті проведеного анонімного анкетування, значна частина медичних працівників (63,4%), відзначає високий рівень перевантаження професійною діяльністю: через великий обсяг роботи, плінність медичних кадрів, високий рівень стресу та професійне вигорання, через відсутність мотивації і часу на особисте життя. Не велика частина медичних працівників (15,8%), які застосовують методи самоменеджменту (наприклад, ефективне планування часу, психологічні методи управління стресом), відзначають кращі показники продуктивності, менший рівень стресу та вищий рівень професійного саморозвитку.

Виявлено, що недостатня увага приділяється розвитку навичок самоменеджменту під час професійної підготовки медичних кадрів, тому впровадження програм навчання самоменеджменту позитивно вплине на ефективність роботи медичних працівників та якість медичних послуг і знизить ризики професійного вигорання.

Встановлено, що на сьогоднішній час медичні працівники не поінформовані та мало обізнані щодо самоменеджменту, його сутності, ролі, принципів та методів застосування. Це свідчить про необхідність підвищення рівня обізнаності та інформування.

Отже, самоменеджмент – це сучасний інструмент самоорганізації, саморозвитку, самовдосконалення. Цей вид менеджменту базується на принципах систематичності, раціональності, пріоритетності, цілеспрямованості та ефективності. Самоменеджмент впливає як на індивідуальний рівень, так і професійний рівень діяльності.

У сфері охорони здоров'я самоменеджмент виступає як елемент забезпечення ефективної професійної діяльності медичних працівників і підвищення якості медичних послуг відповідно до медичних стандартів та удосконаленням управлінських процесів. Тобто, система медичної освіти та безперервний професійний розвиток медичного працівника повинні включати принципи та методи самоменеджменту, як необхідного інструмента особистого та професійного зростання.

Марчук О.В., Сергета І.В.

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОФІЗІОГРАМ ОСНОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ПРОФІЛЮ ТА ЇХ РОЛЬ У ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

У ході досліджень, проведених під час розроблення освітньо-професійних програм за спеціальністю «Терапія та реабілітація», здійснена поглиблена

психофізіографічна професіографічна оцінка особливостей організації трудової діяльності за основними спеціальностями реабілітаційного профілю, а саме за спеціальностями: лікар фізичної та реабілітаційної медицини, фізичний терапевт, ерготерапевт, асистент фізичного терапевта і асистент ерготерапевта. Як базові використовувались методики медико-соціального аналізу та експертної оцінки, динамічного спостереження за трудовою діяльністю, яка виконується, статистичного аналізу тощо. Для їх реалізації було застосовано спеціально складену анкету-опитувальник експертної оцінки, яка включала у свою структуру 57 запитань, котрі передбачали визначення рівня професійної ступеня важливості окремих психофізіологічних функцій, які забезпечували високий рівень психофізіологічної адаптації здобувачів освіти.

Отримані дані надали можливість виявити, що до числа професійно-важливих психофізіологічних функцій спеціальностей реабілітаційного профілю, які визначають провідні компоненти їх психофізіограм, необхідно віднести показники швидкості сенсомоторних реакцій, зокрема, швидкості простої і диференційованої зорово-моторної реакції, врівноваженості і рухливості нервових процесів, витривалості нервової системи, сили процесів збудження і гальмування, стійкості до впливу явищ монотонії, характеристики гостроти зору, диференційованої світлової чутливості, об'єму полів зору, критичної частоти злиття світлових миготінь та швидкості зорового сприйняття, характеристики диференційованої тактильної чутливості, пропріоцептивної чутливості, гостроти слуху та просторово-слухової орієнтації, характеристики диференційованої м'язово-суглобової чутливості, спритності і координації рухів пальців, координації рухів рук, поєднаної координації рухів рук, координації рухів рук без і під контролем зору, темпу рухів, поєднаної координації рухів рук і ніг, м'язової витривалості та м'язової сили рук, показники об'єму, переключення, розподілу, стійкості і концентрації уваги, смислової оперативної пам'яті, оперативного і практичного мислення та просторового уявлення.

Встановлено, що наявність зазначених психофізіологічних функцій у структурі психофізіограм основних спеціальностей реабілітаційного профілю є надзвичайно вагомою і з теоретичної, і з практичної точок зору, вказуючи як на спільність та єдність більшості з них, так і на наявність певних структурних особливостей окремих напрямів організації навчального процесу і, отже, підкреслює той факт, що розроблення стратегії побудови науково-обґрунтованих підходів до покращання рівня професійної підготовки фахівців з реабілітації повинно обумовлювати їх урахування і на етапі навчання.

Отже, під час проведених досліджень здійснена психофізіографічна оцінка спеціальностей реабілітаційного профілю (лікар фізичної та реабілітаційної медицини, фізичний терапевт, ерготерапевт, асистент фізичного терапевта, асистент ерготерапевта) та визначена її роль у контексті забезпечення ефективної підготовки фахівців з реабілітації на етапі навчання у закладі вищої освіти, що, незаперечно, має бути ураховано під час модернізації освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти відповідно до тенденцій розвитку як українського, так і світового ринків праці.